

TajnáTiskárnaVKeřkově se těší na dobrodružství uprostřed vod horkého Karibiku na palubě korzárské šalupy, která ztroskotá na plamovém ostrově, kde budete zakopávat o haldy mayského zlata, jímž si koupíte lístek na španělskou Floridu a společně s poručíkem MacAlbanem projedete celé Apalačské pohoří plné inidánů z kmene Cherokee, Mohwaků, Obidžwejų a mnoha dalších.

Tak totiž začne naše dobrodružství v

Koloniální Americe 18. století

Vítejte na palubě...

Ach jo, je to to, čeho
jsem se nejvíce obával...

Piráti?

Ne, Johynho
zběsilé zápletky

Vydalo nakladatelství TajnáTiskárnaVKeřkově v roce 2021 v nákladu 1 výtisku. Uzávěrka příštího dílu Paprsků Aldebaranu bude 10.listopadu

DOBRODRUŽNÁ STORY
HUGH GLASS MUŽ KTERÝ ODMÍTAL ZEMRÍT
DRUŽINA LVIC
INDIÁNSKÝ KALENDÁŘ
TÁBOROVÁ KUCHARKA
POPÁLENINY ZADARA
KALENDÁŘ AKCÍ

ČASOPIS JE PRACÍ SKAUTŮ A SKAUTEK Z PRVNÍHO ODDÍLU

Ahoj všem,

Od září se snažíme s vaší nemalou pomocí nakopnout družinový systém a vlastně celý oddílový život. Časopis je nedílnou součástí našeho oddílu, a proto se po větší pauze k vám dostává nové číslo Paprsků.

Ale oproti minulým ročníkům máme jednu velkou změnu – **PARPSKY BUDOU**

VYCHÁZET ON-LINE, tedy až na pár výjimek a najdete je **na oddílovém webu** a odkaz se vždy objeví **i na Facebooku**.

Proč tomu tak je? Aby mohl být časopis větší a skoro nic (kromě času) nás to nestálo, abychom šetřili přírodu a netiskli hromady papírů a neplýtvaly barvami a v neposlední řadě, právě abychom ušetřili i samotný čas ☺

Přáli bychom si, aby Paprsky byly opravdu oddílovým časopisem. Tedy naši časopisem nás všech. To znamená, že **budou přesně**

takové, jaké si je uděláme. Jestli sem budeme psát články jenom my – „starý páky“, muže se stát, že vás nebude bavit.

V oddíle máme 3 nadupané družiny, bylo by super, pokud by se v každém čísle – **každý měsíc, objevila nějaká krátká zpráva**, úplně stačí na 3 řádky textu psaného na PC, **co a jak o družinových schůzkách podnikáme**.

Ale jak už jsem psal, **nebojte se posílat články a postřehy všichni**.

Protože časopis bude takový, jací jsme my, a bude v něm přesně to, co nás zajímá, pokud dáme ostatním vědět, co by to mohlo být.

Můžete posílat vlastní i někde přečtené příběhy; odkazy na jiné články, které vás zaujaly, fotky, obrázky, postřehy, náměty, co byste rádi v Paprskách viděli.

No jo, posílat...ale kam?

Johnymu (kontakt tady někde najdete, protože on je šéfdesigner celých Paprsků). Nebo **mě**, kontakt najdete na konci tohoto povídání, anebo všem starším (dospělým) **vedoucím družin**.

Ještě bych rád všem, kteří si tohle čtete, poděkoval za váš čas, který našemu oddílu věnujete, za všechny vaše připomínky k činnosti a fungování oddílu, družin a vůbec za váš zájem.

DĚKUJU! ☺

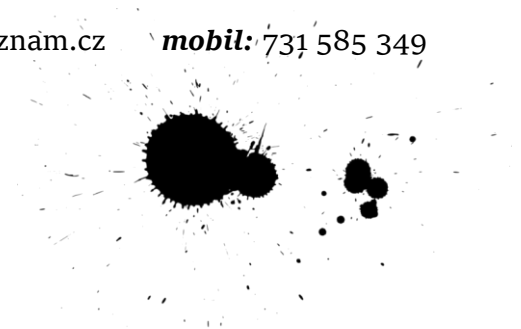
Myslím si, že to by na úplný úvod mohlo stačit ☺

Mějte se hezky a těším se s vámi osobně na viděnou.

Kája ☺

vedoucí oddílu

Kontakt: email: kajinekb@seznam.cz **mobil:** 731 585 349

Na státní svátek, ve čtvrtek 28. října
Den vzniku samostatného
československého státu. Oslavy svátku
probíhají na mnoha místech České
republiky. Významným místem oslav je
Národní památník na Vítkově v Praze, u
něž tradičně probíhá vojenská
přehlídka, je držena minuta ticha a
položen věnec k hrobu Neznámého
vojína.

Na Hradčanském náměstí probíhá slavnostní přísaha příslušníků
Armády České republiky. Na Pražském hradě také prezident České
republiky, který je také vrchním velitelem českých ozbrojených sil,
jmenuje do generálské hodnosti schválené důstojníky bezpečnostních
sborů.

28. říjen je rovněž řádovým dnem České republiky. Jde tedy o den,
kdy jsou ve Vladislavském sále Pražského hradu prezidentem České
republiky tradičně udělována Státní vyznamenání České republiky
vybraným osobnostem. Konkrétně jde o **Řád Bílého lva**, který je
nejvyšším státním vyznamenáním České republiky, **Řád Tomáše
Garrigua Masaryka**, Medaili Za hrdinství a Medaili
Za zásluhy.

Mimo pravidelné schůzky

6. listopadu – v sobotu dopoledne navštívíme jedno
z památných míst oddílu u Hesova.

12. – 13. listopadu – veřejná sbírka oblečení v klubovně pro
sociální služby ze Žďáru n/S.

18. prosince – v sobotu ráno přijede vlakem na naše nádraží
Betlémské světlo, které dopravíme do kostela a do domu
s pečovatelskou službou a bude krátké setkání oddílu, večer pak
nejspíš proběhne setkání celého skautského střediska.

23. prosince – v pátek DRUŽINOVKY NEBUDOU!!!, sejdeme se
opět až v pátek 7. ledna 2022.

HUGH GLASS

Velmi zajímavou a napínavou kapitolou v dějinách amerického západu je období tzv. mountainmenů – horalů, traperů, kteří se živilo lovem kožešinové zvěře ve Skalistých horách. Muselo jít o hodně tvrdý chlapy, jinak by tam prostě tehdy nemohli přežít (a velká část z nich nepřežila) a **Hugh Glass** patřil k těm nejtvrdším.

Hugh Glass se narodil v roce 1780 v Pennsylvanii v rodině farmáře. Před dřinou na poli dává přednost plavbě po řekách, až se časem nechává najmout jako **námořník**. Loď, na které sloužil, však přepadl pirát Jean Laffite, který Hughu pravděpodobně ohodnotil jako nadějněho kádra a tak mu v rámci náboru dal na vybranou – buď skočí přes palubu, nebo se přidá k němu. Volba byla proto velmi jednoduchá a Hugh se stává pirátem.

Při nejbližší příležitosti využívá blízkosti tehdy bělochý neobydleného texaského pobřeží a opouští tajně loď. Z počátku měl kliku a dostal se až na území dnešního Kansasu, kde je však zajali indiáni z kmene Pawnee a oba skončili u mučednického kůlu. První přišel na řadu Hughův parťák a po té co se proměnil v hořící a křičící živou pochodeň, došla řada i na Hughu. Ten se však přinutil k nadlidskému klidu, vytáhl z kapsy jako dar krabičku s rumělkou a nabídl ji náčelníkovi, který překvapen jeho statečností, Hughu ihned prohlásil za svého syna a adoptoval ho do kmene.

Po nějakém čase pobytu u indiánů využil Hugh příležitosti, když společně se svým adoptivním otcem navštívil úřad pro indiánské záležitosti v Saint Louis, aby znovu dezertoval, tentokrát úspěšně.

Ihned úročí své nabyté zkušenosti z divočiny a v roce 1822 se hlásí do druhé výpravy generála Ashleyho směřující do Skalistých hor. Při přestřelce s Arikary je zraněn, ale o pár týdnů později již směřuje s oddílem majora Henryho dál na západ, podél řeky Grand. A na této výpravě došlo k události, která Hughu Glasse zapsala do americké historie.

MUŽ, KTERÝ ODMÍTAL ZEMŘÍT

Na výpravu zaútočili **Siuxové** a po jejich odražení vydal velitel oddílu rozkaz, aby se všichni drželi pohromadě, který individuality Hugova typu nebrali moc vážně a to obzvlášť ve chvíli když zahlédl hustý keř divokých švestek, odešel si proto k němu natrhat trochu toho čerstvého ovoce. Bohužel na druhé straně křoví měla stejný nápad medvědice grizzly se dvěma mlád'aty, ke které se mlsající Hugh po chvíli „dotrhal“.

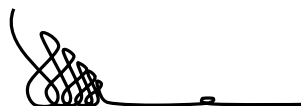
Překvapení bylo oboustranné.

Hugh sice reagoval rychle, nasypal prach na páničku a vystřelil, bohužel nezasáhl žádný důležitý orgán. Další děj byl proto v režii našťvané a **poraněné medvědice**. Než přiběhli ostatní, reagující na Hughovo zoufalé volání o pomoc, toho medvědice stihla docela dost – **zakousla se Hughovi do ramene** a do stehna, rozdrásala drápy záda, krk, hlavu, ruce...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍSTĚ

Medvědice trhá bezmocného Glasse

Paprsky Aldebaranu tvoří hlavně skautky a skauti sami.
Doufáme, že i ty se staneš **pravidelným přispivatelem!**

Naše redakce děkuje všem holkám z družiny Lvice za jejich články:

Ahoj, my jsme **Lvice** - družina holek v oddílu Aldebaran. Proč jméno **Lvice**? Lvice jsou totiž neohrožené a statečné jako my. Shánějí potravu pro svoje stádo, nebojí se. Proč pokřik **Lvice pomáhají si velice**? Protože jsem kamarádky, pomáháme si a povzbuzujeme se navzájem. Kdybychom mohly něco změnit, přály bychom si rozšířit naše stádo a hlavně mít pořádek v klubovně! Tak to by bylo všechno o představení naší družiny.
Těšíme se na společný rok.

Vaše Lvice.

Nový znak družiny Lvice

Indiáni nepoužívali pro označení měsíců názvy, které používáme my. Každý měsíc byl však pro ně něčím významný a podle toho dostal i své jméno. I naši předkové měli v těchto měsících své tradice a některé vám budou nyní nastíněny.

Září – Měsíc lovu

Září je devátý měsíc gregoriánského kalendáře a má 30 dní. Kolem 23. září začíná na severní polokouli podzim. Původ slova září nemá se zářením nic společného. Staročeské označení tohoto měsíce je záruj, což znamená „za říje“. V září začíná období podzimní sklizně. Kromě ovoce a brambor dozrává také vinná réva a chmel. Proto se v lidové tradici českých zemích odehrávají v tomto měsíci tzv. sklizňové slavnosti – vinobraní, dočesná nebo pro jižní Čechy typická konopická.

28. září je den sv. Václava, což je dnes státní svátek. V minulosti to byl ale den, kdy se v hornatých krajích sváděl dobytek z letních pastvin do vsí k přezimování. V některých oblastech také končila roční služba čeledi a zároveň se uzavíraly smlouvy s hospodáři na příští rok. I indiáni se touto dobou mohli stěhovat do svých zimních stanovišť.

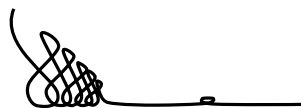
Měsíc lovu

Říjen – Měsíc padajícího listí

Říjen je desátým měsícem roku podle Gregoriánského kalendáře a má 31 dní. Jeho jméno je odvozeno od jelení říje. Latinský název October znamená osmý měsíc a je odvozen z římského kalendáře, podle nějž rok začínal březnem. Slunce je začátkem října ve znamení vah a přechází do znamení štíra. V tomto měsíci pokračuje ve střední Evropě podzimní sklizeň a v českých zemích se tradičně slaví posvícení. Ojedinele může na konci tohoto měsíce napadnout i první sníh.

Měsíc padajícího listí

Protože vaření je jedna ze základních dovedností důležitých pro přežití v přírodě a ale i v běžném životě, v téhle rubrice se budou objevovat jednoduché recepty, na vaření, pečení, opékání, uzení a smažení...zkrátka na úpravu jídla, v přírodě.

Na rozjezd začneme s humorem a dáme si jeden z neklasičtějších a zároveň nejjednodušších receptů, se kterým se každý táborník, tramp, dobrodruh, nebo podobný živel za svůj bohatý a pestrý život setká

OPEČENÉ BURTY NA KLACKU ☺

Suroviny a potřeby:

- Buřty* (*počet necháme na vašem uvážení*)
- Chléb či jiné pečivo (*není podmínkou, ale prostě to k sobě patří*)
- Nůž (*ideálně ostrý, NE příborový nebo dokonce plastový!!!*)
- Klacek (*ideálně z živého keře nebo stromu, jehož dřevo je „jedlé“, kdo tak neučiní, pozná...*)
- **Rada odborníka:** pokud vás bude větší skupina (*více než jeden*), doporučujeme zavedení funkce tzv. „kontrolora klacků“ – o přísných specifikách a nárocích kladených na jedince, kteří mohou vykonávat tuto funkci, se rozepíšeme někdy příště. V našem oddíle tuto čestnou funkci vykonává Johnny.
- Oheň (*kapitolu o ohních najdete jinde a jindy k tomu se váží další potřeby a dovednosti, kterými se nebudeme teď zdržovat*)

*můžeme nahradit jinou **uzeninou**, třeba: párkem, salámem, rybou, tuřínem, nebo třeba mamutím chobotem...Použít můžeme vlastně všechno, co dokážeme na klacek nabodnout, vyjma vlastního oka. Jen při zvolení některé alternativy se již nejedná o daný recept a za výsledek tedy neručíme... No, my neručíme vlastně ani za tenhle výsledek... Píšeme přece recepty a nejsme ručitelský úřad...**NECHTĚJTE, ABYCHOM ZA NĚCO RUČILI, NEBO ZA SEBE NERUČÍME!!!**

POSTUP

Vezměte to, co chcete opékat na klacku. Pokud se to zdá **dostatečně mrtvé**, nařežte to nožem dle vaší libosti, potřeby, nebo vašeho duševního zdraví. Na klacku si opět nožem vyrobte ostrý hrot, který proženete skrz opékané „cosi“ a dejte to pomalu nad horké plameny, které budou postupně ožehat danou věc, dokud její povrch **nezmění barvu, dle vaší představy** (od zlatavé do černé jako uhlí). Když se vám zdá, že proces opékání byl zdárně ukončen, oddalte klacek z dosahu plamenů. A nyní sejměte opékanou pochutinu z haluze a láskyplně s patřičnou něhou ji položte na chléb. Otevřete svoje ústa a chléb společně s **uhlíky, popelem**, mělněnými kusy těl mrtvých zvířat, rozemletých obilovin a dalších mňamek, o kterých sem ani psát nebudeme, protože píšeme recept a ne horor, vložte do úst. Ta zavřete, čímž oddělíte menší kus od většího celku a žvýkejte (alespoň 32x). Následně **spolkněte**.

Zda byla příprava úspěšná, zjistíte za několik málo minut až hodin – dle stavu vašeho trávicího ústrojí a hlavně následných procesů s ním spojených.

DOBROU CHUŤ!

PS: Příště si něco povíme o popáleninách, pumpování žaludku v polních podmínkách a minimální hloubce hrobů....

